

Velectěná mládeži, švarní mládenci, ctnostné panny, drazí študácci!
Kdež jsou ona jitra, kdy paprsky sluneční svou silou kosmickou
tahaly mne z peلهu mého, bych za psacím stolem průchod dával
nesčetným představám svým a pro generace budoucí je
s enthusiasmem sobě vlastním zapisoval! Ó, jak srdce mé tenkrát
plesalo nad tím, že čtenáře potravou duchovní v jejich rodném
jazyce českém občerstvují.

Však dnešní dnové pramálo duši mou zkroušenou potěšují. Věru,
paprsky jitřní již opět po zimě budí mne časně. Však jaký to
bol! Mysl má, kdys tak břitká, nyní jest otupena jak meč, s nímž
bys do žulového balvanu celý den sekal. A paprsky ranního
slunce teď spíše bodají a vysmívají se mysli mé tupé, těžké
a pomalé. Kam jste se poděly, myšlenky kdys tak pestré
a krasocitné! Ó, do jakých dvorků malostranských jste se mi byly
ukryty? Proč stal jsem se slámou dutou a nepotřebnou?

Drazí študácci, jste naději mou poslední v této bidné miserii.
Obracím se na vás dnes s prosbou arci naléhavou. Nejsem již
s to dále psáti. Má fantasie, na níž jsem býval kdys tolik pyšen,
dala mi vale a stav tento mučivý trýzní mne až k smrti. Snažně
vás prosím, zachraňte srdce mé bolné. Rozžete světlo v mysli mé
potemnělé!

Ptáte se, jak můžete mi pomoci? Nuže, vyrazte do ulic
malostranských, kdež já, kdys mlád, inspiraci též jsem nassával.
Budete čelit úkotům nesnadným, jež prověří bystrost vašich hlav
a pružnost oudů. Naději mou jest, že duše své zde po dlouhém
vzájemném odloučení znovu občerstvíte a myšlenky plodné pak

budou z vás samy tryskati, že budete s to se o ně poděliti i s mou hlavou nyní vyprázdněnou, těžkou a kamennou. Plňte úkoly vám zadané čestně a svědomitě. Jakožto ditky věku moderního máte povoleno užívati svých přenosných aparátů telefonních, byste se mohli napojiti na všehomírnou pavučinu, jež mnohé faktické otázky ve vteřině zodpovědět zná. Budete-li však žádáni úkol vyplniti bez použití těchto vašich věrných strojků, budeme na vaši čest spoléhati, že ovládnuvše pokušení pouze silou své mysli daný oříšek rozlousknete.

Na cestu dostáváte též talisman v podobě vejce slepičího. Nechť vám jeho konstituce stále připomíná života křehkost. Starejte se o tento zárodek pilně a láskyplně a opatrujte jej až do samého konce. Nechť se tento mlčelivý druh stane svědkem dnešního kolbiště. A snažně Vás prosím, pomněte mu též čestné místo vyhraditi na společných fotografiích.

Auž, dušinky moje, vyrazte, a plňte náležitě úlohy své!
Nenechejte mne déle trýzniti! Občerstvěte mysl svou, zažehněte v sobě enthusiasem vědění a o pár plamínků jeho se i se mnou pak láskyplně podělte - bych zas myšlénky nové já sprádal, k psaní znovu pužen byl a čtenáře své dále bohubíbě sytiti mohl.

Zůstávám se vši úctou a nadějí k činům Vaším v pravdě heroickým,

Váš povděčný patron

Jan Neruda